

RIKSDAGENS SVAR 127/2009 rd

Regeringens proposition med förslag till ändring och temporär ändring av de bestämmelser om försäljningsland och vissa andra bestämmelser som tillämpas i mervärdesbeskattningen

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till ändring och temporär ändring av de bestämmelser om försäljningsland och vissa andra bestämmelser som tillämpas i mervärdesbeskattningen (RP 136/2009 rd).

Beredning i utskott

Finansutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (FiUB 16/2009 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) mellanrubriken före 65 §, mellanrubriken före 66 §, 66 a, 67 a, 67 b och 68 a § och mellanrubriken före 68 a § samt mellanrubriken före 69 §,

sådana de lyder, mellanrubriken före 65 §, mellanrubriken före 66 § och mellanrubriken före 69 § i lag 1486/1994, 66 a § i nämnda lag 1486/1994 och i lag 1767/1995, 67 a § i nämnda lag 1486/1994 och i lag 1264/1996, 67 b § i nämnda lag 1264/1996 samt 68 a § och mellanrubriken före den i lag 971/2002,

ändras 9 § 2 mom., 10 §, det inledande stycket i 26 d § 1 mom., 63 a § 5 mom. 1 punkten, 63 b § 5 och 6 mom. samt 7 mom. 1 punkten, 64 § och mellanrubriken före den, 65 och 66 §, 67 § och mellanrubriken före den, 68 § och mellanrubriken före den, 69 §, 71 § 10 punkten, 72 §, 72 b § 4 mom., 133 § 4 mom., 133 a § 1 mom., 133 d § 2—4 mom., 133 e § 2 mom., 133 i § 1 mom., 136 § 1 mom., 137 § 1 mom., 149 d §, 162 e § 1, 3 och 4 mom., 163 §, 165 § 2 mom., 192 § 2 mom. och 204 §,

av dem 9 § 2 mom., det inledande stycket i 26 d § 1 mom., 63 a § 5 mom. 1 punkten, 63 b § 5 och 6 mom. samt 7 mom. 1 punkten, 64 § och mellanrubriken före den, mellanrubriken före 67 §, mellanrubriken före 68 § samt 69 § och 133 a § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 1486/1994, 66 § sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1767/1995, 67 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1767/1995, 68 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1486/1994 och i lag 935/2004, 71 § 10 punkten sådan den lyder i lag 585/1997, 72 b § 4 mom. sådant det lyder i nämnda lag 1767/1995, 133 § 4 mom. sådant det lyder i lag 940/1999, 133 d § 2—4 mom., 133 e § 2 mom. och 133 i § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 971/2002 samt 149 d §, 162 e § 1, 3 och 4 mom., 163 §, 165 § 2 mom. och 204 § sådana de lyder i lag 605/2009, samt

fogas till 9 §, sådan den lyder i nämnda lag 1486/1994, ett nytt 3 mom., till 15 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1257/1996, nya 2 och 3 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 4 mom., till lagen en ny 69 a § och nya 69 b—69 i § samt en ny mellanrubrik före 69 b—69 e och 69 g—69 i §, till lagen nya 69 j, 69 k och 69 l § och en ny mellanrubrik före 69 l §, till 71 §, sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994, 1767/1995 och 585/1997, en ny 11 punkt, varvid den nuvarande 11 punkten blir 12 punkt, och till lagen en ny 138 § i stället för den 138 § som upphävts genom lag 1218/1994, som följer:

9 §

Säljaren är dock alltid skattskyldig, om

- 1) köparen är en utlänning som inte här har ett fast driftställe och inte finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga,
- 2) köparen är en privatperson,
- 3) det är fråga om försäljning av varor som avses i 63 a §, eller
- 4) det är fråga om persontransporttjänster eller tjänster som avses i 69 d §.

Vad som sägs i 1 mom. tillämpas trots att en utlänning har fast driftställe i Finland om driftstället inte deltar i försäljningen i fråga.

10 §

Med utlänning avses en näringsidkare som har sin hemort utomlands.

Med en näringsidkares hemort avses sätet för den ekonomiska verksamheten eller, i avsaknad av ett sådant säte, platsen där denne är bosatt eller vistas fortlöpande.

15 §

Varor och tjänster där försäljningen pågår kontinuerligt anses vara levererade eller utförda enligt 1 mom. 1 punkten vid utgången av redovisningsperioden för den enskilda prestationen.

Sådan försäljning av tjänster enligt 65 § där köparen, då denne är en näringsidkare eller en juridisk person som finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga men inte är näringsidkare, är skyldig att betala skatt enligt 9 § 1 mom. och där tillhandahållandet pågår kontinuerligt i mer än ett år, men som inte ger upphov till avräkningar eller betalningar under den pe-

rioden, ska på det sätt som avses i 1 mom. 1 punkten anses vara utförd vid utgången av varje kalenderår, fram till dess att tillhandahållandet upphört.

26 d §

Med transportmedel avses i 26 c § för personer eller varutransporter avsedda

5 kap.

Försäljning och gemenskapsinterna förvärv i Finland

63 a §

Vad som stadgas ovan i denna paragraf tillämpas inte

- 1) på försäljning av sådana nya transportmedel som avses i 26 d §,

63 b §

Paragrafens 1 mom. tillämpas dock oberoende av försäljningsbeloppet, om säljaren har gjort en ansökan enligt 6 mom. till Skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen beslutar på ansökan av säljaren att sådan försäljning av varor som nämns i denna paragraf ska beskattas i den stat där transporten upphör i stället för i Finland, även om försäljningsbeloppet blir lägre än den undre gräns som nämns i 4 mom. Beslutet är i kraft under den tid säljaren uppgett i sin ansökan, dock minst två kalenderår.

Vad som stadgas ovan i denna paragraf tillämpas inte på

1) försäljning av sådana nya transportmedel som avses i 26 d §,

Allmänna bestämmelser om försäljning av tjänster

64 §

När bestämmelserna om försäljningslandet för en tjänst tillämpas ska

1) en näringsidkare som också bedriver annan verksamhet än varu- och tjänsteförsäljning i form av affärsverksamhet anses vara näringsidkare i fråga om alla tjänster som överläts till honom,

2) en juridisk person som finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga anses vara näringsidkare.

65 §

Försäljningslandet för en tjänst som överläts till en näringsidkare som agerar i denna egenkap ska anses vara Finland, om tjänsten överläts till köparens fasta driftställe här i landet, såvida inte något annat anges nedan. Överläts en sådan tjänst inte till ett fast driftställe anses den ha sålts i Finland, om köparen har sin hemort här.

66 §

Försäljningslandet för tjänster som överläts till andra än näringsidkare ska anses vara Finland, om de överläts från ett fast driftställe i Finland, såvida inte något annat anges nedan. Överläts en sådan tjänst inte från ett fast driftställe anses den ha sålts i Finland, om säljaren har sin hemort här.

Tjänster som avser fastigheter

67 §

Tjänster som avser en fastighet har sålts i Finland om fastigheten är belägen här.

Som tjänster som avser fastigheter anses bland annat expert- och fastighetsmäklartjänster,

inkvarteringstjänster, beviljande av nyttjanderätt till fast egendom samt byggtjänster.

Transporttjänster

68 §

Persontransporttjänster ska anses vara sålda i Finland om de utförs här.

69 §

Varutransporttjänster som överläts till andra än näringsidkare ska anses vara sålda i Finland, om de utförs här.

69 a §

Gemenskapsinterna varutransporter som överläts till andra än näringsidkare ska med avvikelse från 69 § anses vara sålda i Finland om transportens avgångsort är i Finland.

Med *gemenskapsintern varutransport* avses en transport av varor där avgångsorten och ankomstorten är belägna i två olika medlemsstater.

Med *avgångsort* avses den ort där varutransporten inleds, utan hänsyn till den sträcka som tillryggalagts till den plats där varorna befinner sig. Med *ankomstort* avses den ort där transporten av varorna avslutas.

Tjänster som anknyter till transporter och tjänster som gäller lös egendom

69 b §

Försäljningslandet för följande tjänster som överläts till någon annan än en näringsidkare ska anses vara Finland, om de utförs här:

1) lastning, godshantering, lossning och andra liknande tjänster med anknytning till varutransport,

2) värdering av lös egendom och arbete på sådan egendom.

Uthyrning av transportmedel

69 c §

Försäljningslandet för korttidsuthyrning av transportmedel ska anses vara Finland, om transportmedlet överläts till köparens förfogande här.

Försäljningslandet ska anses vara Finland om transportmedlet hyrs ut till någon annan än en näringsidkare, utom i fråga om korttidsuthyrning, om tjänsten överläts till ett permanent driftställe som köparen har här i landet eller, när tjänsten inte överläts till ett permanent driftställe, om köparen har sin hemort här.

När ett fartyg avsett för fritidsbruk överläts till någon annan än en näringsidkare är försäljningslandet Finland, utom vid korttidsuthyrning, om fartyget överläts till köparens förfogande här och det överläts från säljarens här belägna hemort eller fasta driftställe.

Försäljningslandet är inte Finland när fartyg avsedda för fritidsbruk överläts till andra än näringsidkare, utom i fråga om korttidsuthyrning, om ett sådant fartyg överläts till köparens förfogande från säljarens hemort eller fasta driftställe i en annan stat och det överläts i den staten.

Med korttidsuthyrning avses i denna paragraf att transportmedlet får innehåsa eller användas under en sammanhängande period om högst 30 dagar och, när det gäller fartyg, högst 90 dagar.

Kultur, underhållning och andra liknande tjänster

69 d §

Försäljningslandet ska anses vara Finland när näringsidkare ges tillträde till kurser, vetenskaps-, kultur-, underhållnings- och idrottsevenemang, mässor, utställningar och liknande arrangemang och för tjänster i omedelbar anknytning till tillträdet, om evenemangen äger rum här.

Tjänster som överläts till någon annan än en näringsidkare och som gäller kurser, vetenskapliga tjänster, kultur-, underhållnings- och idrottsevenemang, mässor, utställningar och andra liknande arrangemang och deras organisering ska anses ha sålts i Finland, om verksamheten äger rum här.

Restaurang- och cateringtjänster

69 e §

Restaurang- och cateringtjänster ska anses vara sålda i Finland när de utförs här, om inte något annat föreskrivs i 69 f §.

69 f §

Försäljningslandet ska anses vara Finland när restaurang- och cateringtjänster som under en persontransport inom gemenskapen utförs ombord på fartyg, luftfartyg eller tåg, om transportens avgångsort är belägen i Finland.

Resebyråtjänster

69 g §

En resebyråtjänst enligt 80 § som överläts till en näringsidkare ska anses vara såld i Finland, om den överläts från ett fast driftställe som är beläget här. När en sådan tjänst inte överläts från ett fast driftställe ska den anses vara såld i Finland, om säljaren har sin hemort här i landet.

Immateriella tjänster

69 h §

Immaterielltjänster som överläts till någon annan än en näringsidkare ska inte anses vara sålda i Finland, om de överläts till ett permanent driftställe som köparen har utanför gemenskapen eller, när tjänsterna inte överläts till ett permanent driftställe, om köparen har sin hemort utanför gemenskapen.

Tjänster som avses i 1 mom. är

- 1) överlåtelse av upphovsrätt, patent, licens, varumärke och andra sådana rättigheter,
- 2) reklam- och annonstjänster,
- 3) konsult-, produktutvecklings-, planerings-, bokförings-, revisions-, skriv-, rit- och översättningstjänster, juridiska tjänster och andra sådana tjänster,
- 4) automatisk databehandling och planering av dataprogram och datasystem och programmering,
- 5) överlåtelse av data,
- 6) finansierings- och försäkringstransaktioner, med undantag för uthyrning av bankfack,

- 7) uthyrning av arbetskraft,
- 8) uthyrning av lös egendom, med undantag för transportmedel,
- 9) skyldighet att helt eller delvis avhålla sig från utnyttjande av en rättighet som avses i 1 punkten eller från idkande av en viss affärsverksamhet,
- 10) tillhandahållande av tillträde till elnät eller naturgasnät, överföring av el och gas i sådana nät och andra tjänster som direkt hänför sig till dessa funktioner.

Radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster

69 i §

Bestämmelserna i 69 h § 1 mom. tillämpas också på radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som överläts till andra än näringsidkare.

En i 1 mom. avsedd tjänst ska anses ha sålts i Finland också när

- 1) säljarens fasta driftställe som tjänsten överläts från eller, om tjänsten inte överläts från ett fast driftställe, säljarens hemort finns utanför gemenskapen,
- 2) köparen är någon annan än en näringsidkare, och
- 3) tjänsten överläts till köparens permanenta driftställe i Finland eller, om tjänsten inte överläts till ett permanent driftställe, köparens hemort finns i Finland.

69 j §

Med *elektroniska tjänster* avses följande tjänster som utförs på elektronisk väg:

- 1) överlåtelse av webbplatser, hysande av webbsidor (webbhotell) och distansunderhåll av program och utrustning,
- 2) överlåtelse av programvara och uppdatering av denna,
- 3) överlåtelse av bilder, texter och uppgifter och av databasåtkomst,
- 4) tillhandahållande av musik, filmer och spel, inbegripet hasardspel och spel om pengar, och av politiska, kulturella, konstnärliga,

idrottsliga, vetenskapliga eller underhållningsbetonade sändningar eller evenemang,

- 5) tillhandahållande av distansundervisning,
- 6) tjänster liknande dem som avses i 1—5 punkten.

En tjänst anses inte utgöra en elektronisk tjänst enbart av den orsaken att säljaren och köparen kommunicerar med varandra via e-post.

69 k §

Med *teletjänster* avses tjänster för förmedling, sändning och mottagning av signaler, texter eller bildmeddelanden, ljudmeddelanden eller data via ledningar, radiovågor, optiskt eller med andra elektromagnetiska metoder och beviljande eller överföring av rätten att använda en sådan förmedlings-, sändnings- eller mottagningskapacitet, inbegripet tillhandahållande av tillgång till globala informationsnät.

Förmedlingstjänster

69 l §

Försäljningslandet för förmedlingstjänster som överläts till andra än näringsidkare ska anses vara Finland, om den förmedlade tjänsten eller varan har sålts här.

Försäljning av tjänster

71 §

Skatt betalas inte på följande slag av försäljning:

— — — — —
10) i 69 a § avsedd gemenskapsintern transport i samband med transporter av varor till Azorerna eller Madeira,

11) persontransporttjänster, när transporten sker direkt till eller från utlandet,
— — — — —

72 §

Köparen ska inte betala skatt för andra sådana tjänster som avses i 65 § än uthyrningstjänster, om han har betalat skatt för importen av den vara som ansluter sig till tjänsten.

72 b §

Försäljningen av nya transportmedel som avses i 26 d § betraktas som gemenskapsintern försäljning även när det är fråga om en situation som avses i 3 mom. eller när köparen är en enskild person.

133 §

Vad som bestäms i 3 mom. tillämpas inte på en person som i Finland inte bedriver annan försäljning än sådan som berättigar till återbäring enligt 131 § och som inte vill använda sin rätt till återbäring. Vad som sägs i 3 mom. ska dock tillämpas, om det är fråga om försäljning av investeringsguld som avses i 43 b § eller försäljning som avses i 72 a § eller försäljning av tjänst som beskattas enligt en bestämmelse som motsvarar 65 § där köparen, då denne är en näringsidkare eller en juridisk person som finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga men inte är näringsidkare, är skyldig att betala skatt i en annan medlemsstat enligt en bestämmelse som motsvarar 9 § 1 mom.

133 a §

När ett sådant nytt transportmedel enligt 26 d § som förvärvats för något annat ändamål än ett sådant som berättigar till avdrag säljs så att säljaren, köparen eller någon annan för deras räkning transporterar transportmedlet från Finland till en annan medlemsstat, får säljaren i återbäring den skatt som inkluderats i förvärvet av transportmedlet. Återbäring betalas dock inte till den del som skatten överstiger den skatt som säljaren skulle vara skyldig att betala om försäljningen var skattepliktig.

133 d §

Med skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen avses en näringsidkare som inte har hemort eller fast driftställe inom gemenska-

pen och som inte med stöd av artikel 214 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan *mervärdesskattedirektivet*, är skyldig att på annat sätt än för denna särskilda ordning registrera sig som skattskyldig inom gemenskapen.

Den särskilda ordningen tillämpas på all i 1 mom. avsedd försäljning när säljaren är en skattskyldig som använder ordningen. Detta tillämpas dock inte på försäljning till juridiska personer som finns i registret över mervärdesskattskyldiga men inte är näringsidkare.

Bestämmelserna i 9 § 1 mom. ska inte tillämpas på ovan i 1 mom. avsedd försäljning till juridiska personer som inte är näringsidkare och som inte finns i registret över mervärdesskattskyldiga, när säljaren är en skattskyldig som tillämpar den särskilda ordningen.

133 e §

Med *konsumtionsmedlemsstat* avses den medlemsstat där elektroniska tjänster utförs enligt artikel 58 i mervärdesskattedirektivet.

133 i §

Det i 133 h § 2 mom. 3 punkten avsedda sammanlagda beloppet av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod ska betalas av en skattskyldig som avses i 133 h § 1 mom. senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden. I samband med betalningen ska hänvisning göras till den skattedeklaration som utgör grund för betalningen. Skatten ska betalas till ett bankkonto i euro som Skatteförvaltningen bestämmer.

136 §

Under räkenskapsperioden får, i de situationer som avses i 15 § 1 mom. 1 punkten, skatt som enligt 135 § gäller den perioden hänföras till den kalendermånad under vilken köparen har debiterats för den levererade varan eller den utförda tjänsten. Om någon debitering inte sker, får skatten hänföras till den kalendermånad under vil-

ken försäljningspriset eller en del av det har influtit.

137 §

En skattskyldig som bokföringslagen inte tillämpas på eller som enligt den lagen har rätt att upprätta ett bokslut enligt betalningsprincipen får i de situationer som nämns i 15 § 1 mom. 1 punkten hänföra skatt på försäljning till den kalendermånad under vilken försäljningspriset eller en del av det har influtit.

138 §

Med avvikelse från 136 och 137 § ska sådan skatt för försäljning av en tjänst enligt 65 § som köparen, då denne är en näringsidkare eller en juridisk person som finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga men inte är näringsidkare, ska betala enligt 9 § 1 mom. hänföras till den kalendermånad under vilken skyldigheten att betala skatt har uppstått enligt 15 §.

Försäljning av en tjänst, som beskattas enligt en bestämmelse som motsvarar 65 §, som köparen, då denne är en näringsidkare eller en juridisk person som finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga men inte är näringsidkare, ska betala skatt för i en annan medlemsstat enligt en bestämmelse som motsvarar 9 § 1 mom. ska hänföras till den kalendermånad under vilken skyldigheten att betala skatt skulle ha uppstått enligt 15 §, om försäljningen skulle ske i Finland.

149 d §

Om en för stor eller för liten lättnad har betalats till en skattskyldig på grund av ett beslut av skattemyndigheten eller ett beslut med anledning av att ändring söks som gäller beloppet av den skatt som den skattskyldige ska betala eller dra av för en räkenskapsperiod, ska lättnaden rättas. Rättelsen kan göras även om den tidsfrist som avses i 149 b § 4 mom. eller 149 c har gått ut.

162 e §

Den skattskyldige ska för varje kalendermånad lämna in en sammandragsdeklaration

1) över sina gemenskapsinterna försäljningar enligt 72 b och 72 c §,

2) över försäljningar av tjänster som beskattas enligt en bestämmelse som motsvarar 65 §, som köparen, då denne är en näringsidkare eller en juridisk person som finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga men inte är näringsidkare är skyldig att betala skatt för i en annan medlemsstat enligt en bestämmelse som motsvarar 9 § 1 mom., med undantag för tjänsteförsäljning som är befriade från skatt i beskattningsstaten.

Års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningskrediteringar, överskottsåterbärningar och andra motsvarande korrigeringsposter, som beviljats köparen och som gäller sådan försäljning som uppgetts i sammandragsdeklarationen eller annan förändring i fråga om försäljningen uppges i sammandragsdeklarationen för den kalendermånad under vilken posten enligt god bokföringssed ska upptas i bokföringen.

Deklarationen ska avges senast den 20 dagen den månaden som följer på den berörda kalendermånaden.

163 §

De etablerings-, ändrings- eller nedläggningsanmälningar som avses i 161 § får också lämnas på elektronisk väg.

Sammandragsdeklarationer enligt 162 e § ska lämnas på elektronisk väg. Skatteförvaltningen får på begäran tillåta att en sådan deklaration lämnas i pappersform. Deklarationen får lämnas genom elektronisk filöverföring.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om hur elektroniska uppgifter ska lämnas.

165 §

Deklarationer enligt 162 e § och andra handlingar som får lämnas in till skattemyndigheten

på elektronisk väg och som ska signeras ska certifieras på det sätt som anges i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009) med avancerad elektronisk signatur eller på något annat godtagbart sätt.

192 §

Rättelse kan göras inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som det beslut som ska rättas avser eller, om det beslut som ska rättas hänför sig till flera räkenskapsperioder, från utgången av den sista av dem eller inom 60 dagar från det att det beslut som ska rättas fattades eller, på yrkande som den skattskyldige har framställt inom nämnda tid, även senare.

204 §

Om beloppet av den skatt som en skattskyldig ska betala eller dra av för en skatteperiod, på grund av ett beslut av skattemyndigheten eller på grund av att ändring söktes, har ändrats på ett sätt som påverkar beloppet av den skatt som ska betalas eller dras av för en annan skatteperiod, ska beloppet av den skatt som ska betalas eller dras av för den sistnämnda perioden rättas i överensstämmelse med ändringen.

Om beloppet av den skatt som en skattskyldig ska betala eller dra av, på grund av ett beslut av skattemyndigheten eller på grund av att ändring söktes, har ändrats på ett sätt som påverkar beloppet av den skatt som en annan skattskyldig ska

betala eller dra av, ska det sistnämnda skattebeloppet rättas i överensstämmelse med ändringen.

En i 2 mom. avsedd rättelse till den skattskyldiges fördel kräver ett yrkande från den skattskyldige. Den skattskyldige ska framföra sitt yrkande i enlighet med det förfarande som anges i 191 b §.

En rättelse som avses i 1 eller 2 mom. kan göras även om den tidsfrist som anges i 179 eller 191 b § har gått ut. Om ändringen av någon särskild orsak är oskäligen behöver ingen rättelse göras.

Innan en rättelse görs ska den skattskyldige om möjligt beredas möjlighet att bli hörd i ärendet, om detta inte är uppenbart onödigt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010, dock så att 69 c § och mellanrubriken före den träder i kraft den 1 januari 2013 och 69 d § och mellanrubriken före den den 1 januari 2011.

Denna lag tillämpas när skyldigheten att betala skatt uppkommer efter lagens ikraftträdande.

Lagens 162 e § tillämpas första gången på sammandragsdeklarationer som ska lämnas för den kalendermånad som börjar den dag då lagen träder i kraft.

Lagens 204 § tillämpas när det beslut som föranleder en rättelse enligt paragrafen och gäller en annan skatteperiod eller en annan skattskyldig har vunnit laga kraft efter lagens ikraftträdande.

Lag

om temporär ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

fogas temporärt till mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) nya 69 c och 69 d § samt en ny mellanrubrik före vardera paragrafen som följer:

Uthyrning av transportmedel

69 c §

Försäljningslandet för korttidsuthyrning av transportmedel ska anses vara Finland, om transportmedlet överläts till köparens förfogande här.

Försäljningslandet ska trots 66 § anses vara Finland om transportmedlet hyrs ut till någon annan än en näringsidkare, utom i fråga om korttidsuthyrning, om tjänsten i fråga faktiskt konsumeras enbart här i landet och om den med tillämpning av 66 § skulle anses vara såld utanför gemenskapen. Om en sådan tjänst faktiskt konsumeras enbart utanför gemenskapen, ska den anses vara såld någon annanstans än i Finland.

Med korttidsuthyrning avses i denna paragraf att transportmedlet får innehas eller användas under en sammanhängande period om högst 30 dagar och, när det gäller fartyg, högst 90 dagar.

Kultur, underhållning och andra liknande tjänster

69 d §

Undervisning, vetenskapliga tjänster, kultur-, underhållnings- och idrottsevenemang, mässor och utställningar och andra sådana tjänster samt tjänster i anknytning till organiseringen av dem ska anses vara sålda i Finland, om de utförs här.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Lagens 69 c § och mellanrubriken före den gäller till och med den 31 december 2012 och 69 d § och mellanrubriken före den till och med den 31 december 2010.

Denna lag tillämpas när skyldigheten att betala skatt uppkommer under lagens giltighetstid.

Lag

om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 30 december 1996 om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) 7 a §, sådan den lyder i lagarna 586/1997 och 972/2002, och

ändras 5 och 7 §, av dem 5 § sådan den lyder i lag 936/2004, som följer:

5 §

Vid tillämpning av 63, 63 a, 63 b, 63 d, 63 e och 63 g § i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

7 §

Vid tillämpning av 69 h och 69 i § i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte ligga utanför gemenskapen.

Trots vad som föreskrivs i 66 § i mervärdesskattelagen ska de tjänster som avses i 69 h §

2 mom. och 69 i § i den lagen anses vara sålda i Finland även då

1) säljarens fasta driftställe från vilket tjänsten överläts eller, om tjänsten inte överläts från ett fast driftställe, säljarens hemort finns i en annan medlemsstat,

2) köparen är någon annan än en näringsidkare, och

3) tjänsten överläts till köparens permanenta driftställe i landskapet Åland eller, om tjänsten inte överläts till ett permanent driftställe, köparens hemort finns i landskapet Åland.

Trots vad som föreskrivs i 66 § i mervärdesskattelagen ska tjänster som avses i 69 i § i den lagen inte anses vara sålda i Finland då

1) säljarens fasta driftställe från vilket tjänsten överläts eller, om tjänsten inte överläts från ett fast driftställe, säljarens hemort finns i landskapet Åland,

2) köparen är någon annan än en näringsidkare, och

3) tjänsten överläts till köparens permanenta driftställe i en annan medlemsstat eller, om tjänsten inte överläts till ett permanent driftställe, köparens hemort finns i en annan medlemsstat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010, dock så att 5 § träder i kraft den 1 januari 2013.

Lagen tillämpas när skyldigheten att betala skatt uppkommer efter lagens ikraftträdande.

Lag

om temporär ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras temporärt i lagen av den 30 december 1996 om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) 5 §, sådan den lyder i lag 936/2004, och

fogas temporärt till lagen en ny 7 a §, i stället för den 7 a § som upphävts genom lag / , som följer:

5 §

Vid tillämpning av 63, 63 a, 63 b, 63 d, 63 e och 63 g § samt 69 c § 2 mom. i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte höra till Finland.

7 a §

Försäljningslandet ska trots 66 § i mervärdesskattelagen anses vara Finland om ett transportmedel hyrs ut till någon annan än en näringsidkare, utom i fråga om korttidsuthyrning, om tjänsten i fråga faktiskt konsumeras enbart i landskapet Åland och om den med tillämpning av den bestämmelsen skulle anses vara såld i en annan medlemsstat eller utanför gemenskapen.

Om en uthyrningstjänst som gäller transportmedel som överläts till någon annan än en näringsidkare faktiskt konsumeras enbart i en

annan medlemsstat eller på någon annan plats utanför gemenskapen än i landskapet Åland och den med tillämpning av regeln i 66 § i mervärdesskattelagen skulle anses vara såld i landskapet ska den, utom i fråga om korttidsuthyrning, anses ha sålts utomlands trots vad som sägs i den bestämmelsen.

Vid tillämpning av 67 f § 2 mom. i mervärdesskattelagen ska en uthyrningstjänst som gäller transportmateriel inte anses ha blivit konsumerad utanför gemenskapen när den konsumeras i landskapet Åland.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010, och den gäller till och med den 31 december 2012.

Lagen tillämpas när skyldigheten att betala skatt uppkommer efter lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 20 oktober 2009
